
Kronika adwokatury : konferencje, spotkania, wizyty

Palestra 37/3-4(423-424), 109-111

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

uzgodnienia stanowisk i powołania w tym celu wspólnej Komisji dla szczegółowego opracowania propozycji posła Aleksandra Bentkowskiego.

II.

Naczelna Rada Adwokacka upoważnia i zobowiązuje Prezydium NRA do zebrania następujących danych liczbowych:

1. ilu radców prawnych jest zatrudnionych na umowach o pracę w administracji państwowej i samorządowej;
2. ilu radców prawnych jest zatrudnionych na umowach o pracę w przedsiębiorstwach państwowych;
3. ilu radców prawnych wykonuje zawód w ramach art. 24 ustawy o działalności gospodarczej;
4. ilu adwokatów wykonuje zawód w spółkach w ramach art. 24 ustawy o działalności gospodarczej wspólnie z radcami prawnymi;
5. jaka jest liczba spółek w ramach art. 24 z udziałem wyłącznie radców prawnych.

III.

W uzasadnieniu niniejszej uchwały Naczelna Rada Adwokacka stwierdza co następuje:

1. Propozycja posła Aleksandra Bentkowskiego pozwoli na wyeliminowanie anormalnej dla struktury samorządu radcowskiego sytuacji, w której funkcjonują obecnie radcowie prawni zatrudnieni w oparciu o umowę o pracę, oraz inni wykonujący zawód w spółkach z art. 24 ustawy o działalności gospodarczej – będąc też jednocześnie w obu tych formach.
2. Propozycja powyższa zlikwiduje anormalny stan, w którym z osób pozostających w spółce z art. 24 – adwokata i radcy prawnego – zlecniodawcę może reprezentować przed sądem tylko adwokat.
3. Propozycja powyższa pozwoli na wyeliminowanie anormalnych sytuacji, w których radca prawny zatrudniony na podstawie umowy o pracę udziela jednocześnie pomocy prawnej osobom fizycznym.
4. Propozycja powyższa pozwoli na realizację obowiązującego przy udzielaniu pomocy prawnej osobom fizycznym zakazu wykonywania zawodu gdy współmałżonek pełni funkcje sędziowskie, prokuratorskie lub dochodzeniowo-śledcze.

■ Konferencje, spotkania, wizyty

W dniach 18-21 lutego br. odbyła się w Wiedniu XXI Konferencja Europejska Prezydentów – Wiedeńskie Rozmowy Adwokackie (XXI

Europäische Präsidentenkonferenz – Wiener Adwokatengespräch) organizowana dorocznie przez Austriacką Izbę Adwokacką i z inicjatywy jej niestrudzonego Prezydenta – dr. Waltera Schuppicha.

W Konferencji brali udział przedstawiciele adwokatów 30 krajów europejskich, a m.in. adwokaci z Rosji, Estonii, Łotwy, Słowacji, Słowenii, Chorwacji, Rumunii, Czech, Węgier i Polski. NRA była reprezentowana przez jej Prezesa Macieja Bednarkiewicza i członka Prezydium M. Anczyka.

W konferencji brali także udział przedstawiciele wielu międzynarodowych organizacji adwokackich, a m.in. Prezes IBA Claude R. Thomson z Toronto, Prezes UIA Leonard de Haas z Amsterdamu czy Prezes CCBE (Adwokatura Krajów Wspólnoty Europejskiej) John Poulmin.

Dnia 18 lutego br. odbyło się spotkanie zorganizowane przez International Bar Association oraz CCBE, na którym omówiono problemy wzajemnej współpracy. Tu wspomnieć trzeba, że adwokatury krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej mają w CCBE jedynie status obserwatora, który pozwala zaznajamiać się z bieżącą problematyką adwokacką krajów Wspólnoty.

Dnia 19 lutego br. odbyła się całodzienna konferencja na temat „Tendencje w formach wykonywania zawodu adwokackiego” przy uwzględnieniu spraw spółek adwokackich, siedzib, filii, współpracy zagranicznej oraz zawodowej odpowiedzialności cywilnej i ubezpieczeń adwokatów. Głos zabierali przedstawiciele wszystkich adwokatów, po kolei, według porządku alfabetycznego. Z ich enuncjacji wynikało, że do pełnej integracji adwokatów europejskich jest do przebycia jeszcze bardzo długa droga. Często mówiono na temat zakładania kancelarii adwokackich przez zagranicznych adwokatów czy firmy adwokackie. Uregulowania są bardzo różnorodne, ale często nie ma ich w ogóle: np. Rumunia wymaga uzyskania wpisu na rumuńską listę adwokatów, Austria dopiero ostatnio zaczęła regulować zagadnienie wymagając tzw. licencji i zdania egzaminu z prawa austriackiego i w większości innych krajów taki egzamin musi być złożony przed specjalną komisją, w której składzie znajdują się różne osoby np. adwokaci, profesorowie prawa czy delegaci Ministerstwa Sprawiedliwości.

Podobnie przedstawia się sprawa specjalizacji zawodowej. Natomiast warto zwrócić uwagę na sprawę ubezpieczeń od zawodowej odpowiedzialności cywilnej, szeroko stosowanych przez zachodnioeuropejskie adwokatury, a lekceważone przez większość naszych Izb.

Atmosfera Konferencji była wzorowa, serdeczna. W rozmowach kulturalnych doszło do nawiązania wielu cennych kontaktów osobis-

tych, które są ważnym elementem twórczym każdej konferencji międzynarodowej.

Z okazji Konferencji wydane zostały przyjęcia dla zaproszonych gości przez kanclerza Austrii dr. Fr. Vranitzkyego, przez Prezydenta Austrii dr. T. Klestila, przez ministra sprawiedliwości dr. N. Michałka, przez Przewodniczącego Austriackiej Rady Narodowej dr. H. Fischera, Burmistrza M. Wiednia dr. H. Zilka, przez Austriacką Radę Adwokacką, przez Sekretarza Izby dr. H. Wrabetza oraz przez Ambasadora Niemiec w Wiedniu dr. Ph. Jenningera i Prezesa Niemieckiej Izby Adwokackiej dr. E. Haasa. Imponujący Bal Prawników w Hofburgu zakończył to ważne spotkanie.

Konferencja była udaną i bardzo pożyteczną imprezą służącą wymianie doświadczeń w sprawach organizacyjnych adwokatów europejskich. Taką ocenę wydali uczestnicy Konferencji gorąco oklaskując wręczenie medalu pamiątkowego przez Prezesa CCBE dr. Schuppichowi.

W miesiącu marcu w Naczelnej Radzie Adwokackiej i Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie złożyła wizytę pani Nancy Flatters z Kanady. Pani Nancy Flatters utrzymuje serdeczne kontakty z adwokatami i aplikantami adwokackimi, którzy odbyli staże zawodowe w Kanadzie. Bardzo ciekawie przedstawiła wiele istotnych problemów związanych z powołaną w Kanadzie instytucją mediatora. Po ukończeniu specjalistycznego 45-godzinnego kursu, osoba kończąca kurs uzyskuje tytuł mediatora. Jego zadaniem jest ustalenie, czy istnieje możliwość ugodowego załatwienia sporu oraz przygotowanie materiału dla ewentualnej ugody.

Mediatorami najczęściej zostają adwokaci. Pani Nancy Flatters ma przygotować symposium kanadyjsko-polskie poświęcone prawu rodzinnemu. W towarzystwie sekretarza ORA w Warszawie adw. Antoniego Zakrzewskiego zwiedziła sąd w Warszawie, przysłuchiwała się rozprawom sądowym. Spotkała się również z przedstawicielami adwokatury warszawskiej.

■ Ośrodek Badawczy Adwokatury

W Zakopanem w dniach 14-21 lutego 1993 r. 250 uczestników z Kanady i Europy wzięło udział w Kongresie i Mistrzostwach Świata Prawników w Narciarstwie.

W ramach Kongresu adw. R. Flamm, dr A. Mogilski i Beata Batac wygłosili referaty na temat „Ubezpieczeń zagranicznych w Polsce”,